

Paagjældende tage sin arbitrære Straf, fordi han vil have den Tro, den meget naturlige Frygt, at, kommer det til Rettergang, bliver det værre for ham. De Herrer's Jølelser ere, det er jeg overbevist om, ikke i Overensstemmelse med de Jølelser, hvoraf de Menige, der staa under deres Kommando, ere bejvalede. Men hvis der ingen Forskiel er mellem arbitrær Proces og virkelig Proces, hvorfor have de Herrer saa overhovedet gjort denne Forskiel mellem de Straffe, der blive at anvende paa den ene Maade, og dem, der blive at anvende paa den anden? Hvorfor have de ikke tilladt Afbelingschefen eller hvem det nu er at idømme alle mulige Straffe? At de ikke have gjort det, viser bedst, at de selv erkjende, at der imellem den arbitrære Straf og den ordinære er en Forskiel, at der er en yderligere Garanti i den ordinære Straf i Sammenligning med den arbitrære. Det have de selv erkjendt ved den Maade, hvorpaa de iøvrigt stille sig til hele Straffelovgivningen, og det kan jo ikke omtvistes, at der i Retten er en Garanti af en ganske anden Bessaffenhed end ved den arbitrære Proces. Jeg tror altsaa, der er meget god Grund til at indskrænke de arbitrære Straffeender, som foreslaaet af Mindretallet. Det er de 3 Punkter, hvorpaa jeg lægger en særlig Bøgt. Jeg skal indskrænke mig til at omtale dem, thi jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Mindretal paa den Maade har maattet begrænde sig til at tage enkelte Punkter frem, fordi der ikke har været Tid til at gjennemarbejde Lovforslaget paa en saadan Maade, som maasse ellers kunde være fornødent. Jeg skal derfor i den Henseende følge det ærede Mindretal og ogsaa indskrænke mig til at omtale disse Endringsforslag. Det er altsaa Forslagene om Bøiestrafpen, om Band og Brød som arbitrær Straf og saa den nye Gewinst, de have faaet med Hensyn til Uniformen. Foraaavildt enkelte Medlemmer have udtalt nogen Tvivl om et andet Forslag, der er stillet af det samme ærede Mindretal nemlig til § 1, ser jeg ikke rigtig, hvad den Tvivl dreier sig om. Saaledes som § 1 er formuleret her, tror jeg ikke der er nogen fuldstændig Sikkerhed for, at alle de efter den almindelige Straffelov strafbare Handlinger ville blive straffede, ogsaa naar de begaas af Militære. Der er en Mulighed for, at man kunde gjøre gjældende, naar der begaas en saadan strafbar Handling, at det er en militær Forseelse, og naar der ingen Straffebestemmelser er derfor i den militære Straffelov, kunde man være i Tvivl om, hvorvidt Bedkommende skulde straffes efter den borgerlige Lov. Det har selvfølgelig ikke været Meningen med Redaktionen af § 1, men jeg tror, at Mindretallets Endringsforslag vil stille det udenfor al Tvivl og udtrykke paa en klarere Maade, hvad der rimeligvis ogsaa har været Forslagsstillernes Mening med § 1. Her til skal jeg indskrænke mig.

Formanden (Krabbe): Da der endnu er indtegnet 7 Xaler, vil Forhandlingen ikke kunne tilendebringes i dette Møde.

Der er afgivet Betænkning over „Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlandinge.“ Naar ærede Medlemmer faae Betænkningen ihænde, ville de se, at Lovforslaget indstilles til Bedtagelse uden Endring; i Betragtning deraf vil jeg muligens foreslaa Thinget, at Sagen foretages imorgen sammen med andre Sager, der vedrøre Indenrigsministeret.

Da der ved tidligere Aftale er disponeret over Dagen imorgen, vilde det være ønskeligt, om den Sag, vi nu have behandlet, kunde tilendebringes idag, og jeg anser det derfor for rigtigst at tage et Aftenmøde, der vil blive afholdt Kl. 7^{1/2}. Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af anden Behandling af:
Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Mødet hævet Kl. 4,35.

Syn og Halvfjersindstyvende Møde.

Onsdagen den 2den Marts 1881, Kl. 7^{1/2}.

Sekretæren, Clausager, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underkrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Bertelsen: Den første Del af det ærede Medlems Foredrag for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørup) gik ud paa at lykønske til den Overenskomst, som var kommen tilstede; men medens han glædede sig over Overenskomsten, beklagede han sig til Uværging meget over, at han ikke i denne forie Tid havde kunnet sætte sig ind i Lovforslaget. Det kan jeg ikke forstaa, at